

Uchwała Nr 329/XXXIV/2020
Rady Miasta Ostrołęki
z dnia 20 października 2020 r.

w sprawie udzielenia odpowiedzi na skargę wniesioną
do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, ze zm.) Rada Miasta Ostrołęki uchwała, co następuje:

§ 1.

1. Rada Miasta Ostrołęki udziela odpowiedzi na skargę, Pana do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, na uchwałę Nr 304/XXXI/2020 Rady Miasta Ostrołęki z dnia 27 sierpnia 2020 r. w sprawie nieudzielenia Prezydentowi Miasta Ostrołęki wotum zaufania.
2. Odpowiedź na skargę, o której mowa w ust. 1, stanowi załącznik do uchwały.

§ 2.

1. Upoważnia się Pana Wojciecha Zarzyckiego – Przewodniczącego Rady Miasta Ostrołęki do reprezentowania Rady Miasta Ostrołęki w postępowaniu przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie.
2. W zakresie upoważnienia o którym mowa w ust. 1, osobie umocowanej do reprezentowania Rady Miasta Ostrołęki przysługuje także prawo do udzielenia dalszych pełnomocnictw adwokatowi lub radcy prawnemu.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miasta Ostrołęki.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Wiceprzewodniczący Rady Miasta
Ostrołęki

Jakub Frydryk

Załącznik
do uchwały Nr 329/XXXIV/2020
Rady Miasta Ostrołęki
z dnia 20 października 2020 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie**

Skarżący :

Organ : Rada Miasta Ostrołęki
07 – 410 Ostrołęka
Plac gen. Józefa Bema 1

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

W imieniu Rady Miasta Ostrołęki, której pełnomocnictwo załączam, wnoszę o :

- odrzucenie skargi na podstawie art. 58§1 pkt 5a prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi ze względu na nienaruszenie interesu prawnego wnoszącego skargę
- zasądzenie na rzecz Rady Miasta Ostrołęki kosztów postępowania z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego

w przypadku nie uwzględnienia powyższego zarzutu wnoszę o :

- oddalenie skargi w całości
- zasądzenie na rzecz Rady Miasta Ostrołęki kosztów postępowania z uwzględnieniem kosztów zastępstwa procesowego

UZASADNIENIE

W dniu 24 września 2020r Pan wniósł skargę na uchwałę nr 304/XXXI/2020 Rady Miasta Ostrołęki z dnia 27 sierpnia 2020r w sprawie nieudzielenia Prezydentowi Miasta Ostrołęki wotum zaufania. W skardze wnosi o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały, ewentualnie o stwierdzenie jej niezgodności z prawem. Formalnoprawną podstawą skargi jest art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym.

W pierwszej kolejności podnieść należy, że skarga powinna zostać odrzucona w oparciu o przepis art. 58§1 pkt 5a prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi ze względu na nienaruszenie interesu prawnego wnoszącego skargę Pana Zacytowany wyżej art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym uzależnia legitymację do wniesienia skargi od naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia wnoszącego skargę. W jednolitym i utrwalonym orzecznictwie sądowoadministracyjnym „przez interes prawny, w przeciwieństwie do interesu faktycznego, rozumie się przyznany przepisami prawa

materialnego zakres uprawnień podmiotu, kształtujący jego sytuację prawną” (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 27 września 2019r, II SA/Kr 596/19, LEX nr 2729023). Na stronie skarżącej spoczywa przy tym obowiązek wykazania, że kwestionowana uchwała naruszając prawo, jednocześnie rodzi negatywne skutki dla jej sfery prawnomaterialnej (wynikającej z konkretnie wskazanego przepisu prawa materialnego), pozbawia ją pewnych uprawnień albo uniemożliwia ich realizację (vide : m.in. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 17 września 2019r, II SA/Gl 628/19, LEX nr 2728879). „Skarga składana w trybie art. 101 ust. 1 u.s.g. nie ma charakteru actio popularis, zatem do jej wniesienia nie legitymuje sama sprzeczność z prawem zaskarżonej uchwały, lecz konieczne jest wykazanie związku między sferą indywidualnych praw i obowiązków podmiotu skarżącego a kwestionowanym aktem, skutkującym naruszeniem jego interesu prawnego” (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 listopada 2019r, II OSK 3339/17, LEX nr 2865757).

Jednocześnie w judykaturze podkreśla się, że wykazywane naruszenie powinno być aktualne i nie może odnosić się do przyszłych, hipotetycznych sytuacji. Do wniesienia skargi nie legitymuje wyłącznie sama sprzeczność z prawem zaskarżonej uchwały, ani też stan zagrożenia naruszenia interesu prawnego lub uprawnienia (min.: wyrok WSA w Poznaniu z dnia 15.01.2020r, II SA/Po 916/19, LEX nr 2775303; wyrok WSA w Łodzi z dnia 3.10.2019r, II SA/Łd 961/18, LEX nr 2732042).

Z treści skargi wynika w sposób jednoznaczny, że została ona wniesiona przez osobę fizyczną, broniącą własnego, osobistego interesu prawnego, a nie przez osobę pełniącą funkcję Prezydenta Miasta Ostrołęki. Skarżący uchwałą nr 304/XXXI/2020 Rady Miasta Ostrołęki z dnia 27 sierpnia 2020r w sprawie nieudzielenia Prezydentowi Miasta wotum zaufania nie wykazał, aby naruszała ona jego osobisty interes prawny lub uprawnienia – jako osoby fizycznej (str. 4 skargi in fine). Nie wskazuje konkretnego prawa lub obowiązku, które zostały przez zaskarżoną uchwałą naruszone, jak również przepisu prawa, z którego te uprawnienia wynikają.

Zaskarżona uchwała dot. nieudzielenia wotum zaufania organowi wykonawczemu gminy – w tym przypadku Prezydentowi Miasta Ostrołęki, a nie osobie fizycznej pełniącej wskazaną funkcję. Jeżeli w jakikolwiek sposób uchwała narusza interes prawny lub uprawnienia, to z pewnością są to uprawnienia organu, a nie osoby fizycznej. Skarga mogła więc być wniesiona przez Pana wyłącznie jako przez osobę pełniącą funkcję Prezydenta Miasta Ostrołęki, a nie przez osobę fizyczną. Nie narusza ona bowiem w żaden sposób osobistego interesu osoby fizycznej – Pana Przyjęcie odmiennego stanowiska stanowiłoby niedopuszczalną nadinterpretację ustawy o samorządzie gminnym.

Uzasadnienie skargi wskazuje jako potencjalne naruszenie interesu prawnego przez zaskarżoną uchwałą możliwość podjęcia przez radę miasta uchwały o przeprowadzeniu referendum w sprawie odwołania prezydenta. Powyższe uprawnienie wpływa na sferę prawną osoby sprawującej funkcję organu, a nie osoby fizycznej. Ponadto uchwała o przeprowadzeniu referendum w sprawie odwołania nie jest obligatoryjna i może być podjęta dopiero po nieudzieleniu prezydentowi wotum zaufania w dwóch kolejnych latach (art. 28aa ust. 10 ustawy o samorządzie gminnym). Pierwsza uchwała o nieudzieleniu wotum zaufania ingeruje więc wprawdzie w sferę prawną organu, lecz nie statuuje uprawnienia do wniesienia skargi. Musiałaby być ona bowiem oparta na założeniu, że w kolejnym roku zostanie podjęta analogiczna uchwała, a rada zdecyduje o przeprowadzeniu z tego powodu referendum w sprawie odwołania organu. Zaprezentowana powyżej wykładnia art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym wyklucza – jako podstawę wniesienia skargi – hipotetyczne, przyszłe naruszenie interesu prawnego lub stan jego zagrożenia. Nawet więc przyjęcie, że skarga została wniesiona przez osobę sprawującą funkcję prezydenta musi również skutkować jej odrzuceniem w oparciu o przepis art. 58§1 pkt 5a prawa o postępowaniu przed

sądami administracyjnymi. Zaskarżona uchwała nie naruszała bowiem ani jej interesu prawnego ani uprawnień.

Skarga w merytorycznej części stanowi wyłącznie polemikę skarżącego ze stanowiskami członków rady prezentowanymi w toku debaty nad raportem o stanie miasta. W tym zakresie odnośnie do zaprezentowanych argumentów jest bezprzedmiotowe, gdyż pozostają one bez wpływu na ważność lub nieważność zaskarżonej uchwały ani na jej zgodność z prawem.

Kolejnym podniesionym zarzutem jest brak uzasadnienia zaskarżonej uchwały. Rada Miasta Ostrołęki potwierdza, że uchwała nr 304/XXXI/2020 z dnia 27 sierpnia 2020r nie zawiera uzasadnienia. Podkreślić jednak należy, że przepisy ustawy o samorządzie gminnym regulujące podejmowanie uchwał w sprawie udzielenia lub nieudzielenia wójtowi (prezydentowi) wotum zaufania nie ustanawiają wprost obowiązku uzasadniania przez radę gminy takiej uchwały. Jest on wywodzony wyłącznie z ogólnych zasady praworządności i sprawowania władzy publicznej w taki sposób, aby możliwa była kontrola podejmowanych rozstrzygnięć. Uzasadnienie rozstrzygnięcia ma służyć temu celowi.

Uchwała o nieudzieleniu wotum zaufania wójtowi (prezydentowi) ma jednak specyficzny charakter. Nie jest ona podejmowana z inicjatywy rady, lecz wskutek niekorzystnego dla wójta (prezydenta) wyniku głosowania nad uchwałą o udzieleniu wotum zaufania (art. 28aa ust.9 zd 3 ustawy o samorządzie gminnym). Skarżona uchwała - której treścią jest nieudzielenie Prezydentowi wotum zaufania - zaistniała więc z mocy prawa, na skutek niepodjęcia przez Radę uchwały o treści poddanej pod głosowanie (o udzieleniu wotum zaufania). Z oczywistych więc względów w czasie jej podjęcia nie mogła zawierać uzasadnienia. Nie istniał nawet jej projekt, gdyż jego przygotowanie byłoby oparte na założeniu, że wynik głosowania nad udzieleniem wotum zaufania będzie niekorzystny dla prezydenta. W tej sytuacji uznać należy, że swoistym uzasadnieniem uchwały jest przebieg debaty i wynik głosowania.

Przedstawione powyżej okoliczności faktyczne i prawne uzasadniają twierdzenie, że skarga powinna być odrzucona jako wniesiona przez osobę, której interes prawny nie został naruszony, a w przypadku nieuwzględnienia powyższego zarzutu oddalona, gdyż przy podjęciu zaskarżonej uchwały nie doszło do naruszenia prawa.

Z powyższych względów wnoszę jak na wstępie.